

Біла зима Володимира Сосюри (1898-1965)

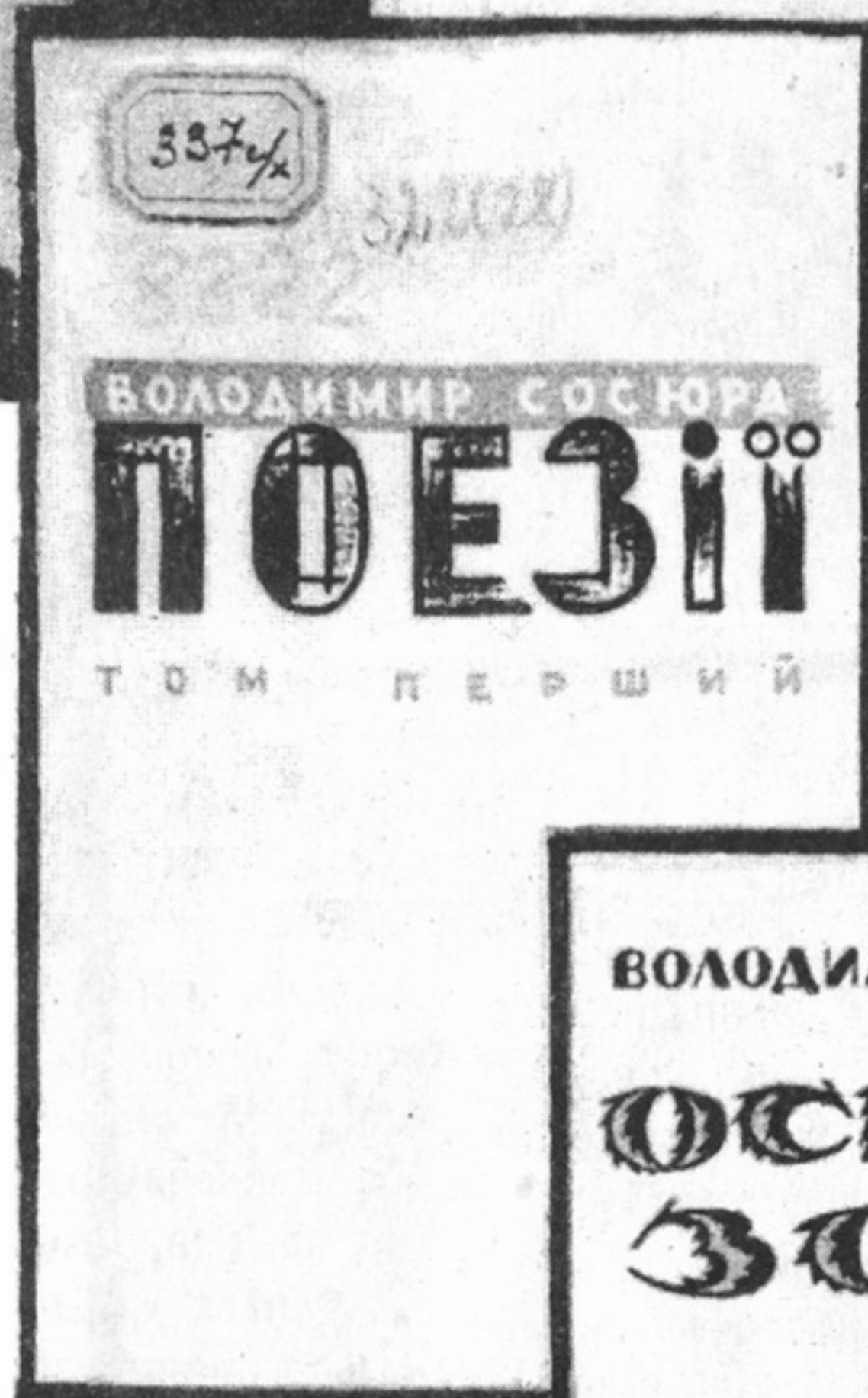
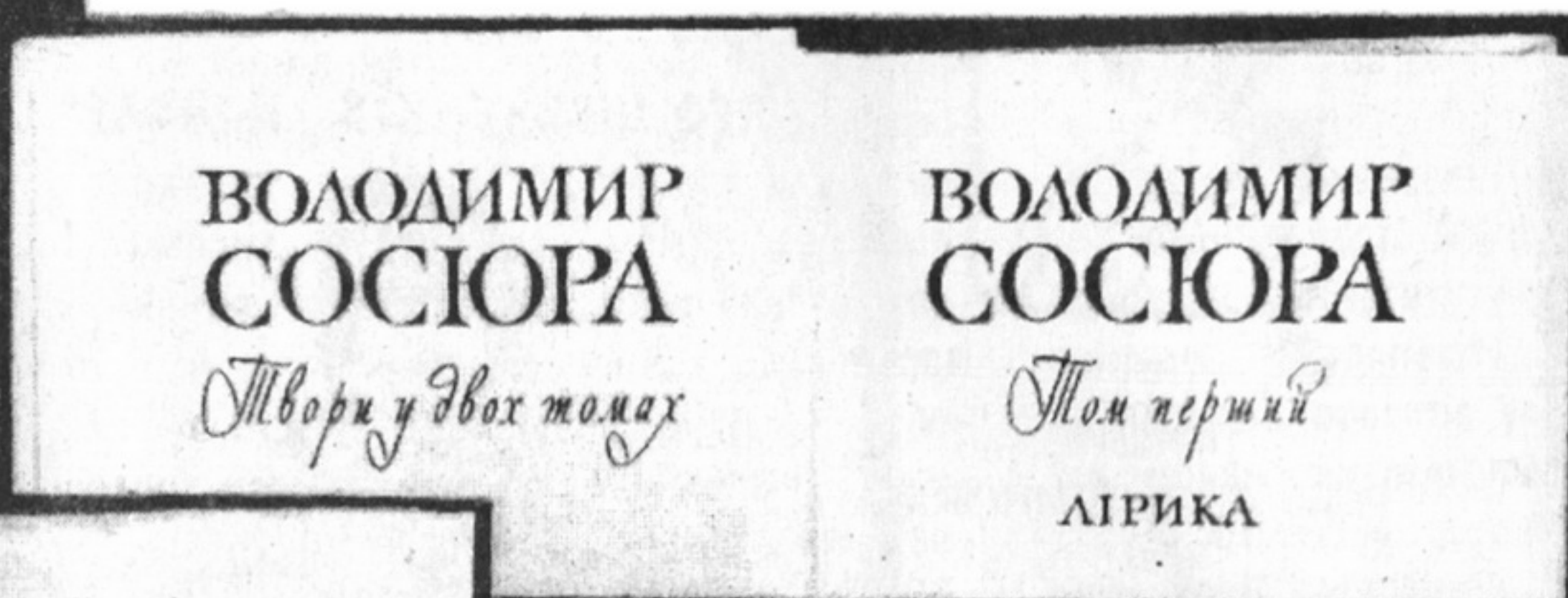

батьківщині митця з цією літературою. В жодній книгарні, мовляв, навіть у Києві нічого не знайшов.

Так, колись радянська влада жорстоко (наслідки даються взнаки й зараз) обійшлася зі своїм вірним поетом, який спочатку щиро її прийняв, піддаючися масовому безоглядному рухові в «Червону зиму», а потім його тонке вразливе серце схаменулося. Одним із перших представників красного письменства Сосюра відчув вітер революції, перемішаний з кривою піною сфабрикованих сталінських процесів. Не підпав під них випадково: загнаний у кут

безвиході, перебуваючи на межі психічного захворювання, потрапив у лікарню. Так почалася його «біла зима». Втрачаючи друзів, близьких, більше як революційний поет не піднявся, зате залишився видатним поетом України.

Творчість В.Сосюри широкий загал знає погано, хоча його ім'я, як то кажуть, «на слуху». Найкращі твори давно не перевидавалися. Влада комуністів відвернулася від поета, а нової України – ще не повернулася до нього. Тому найповніше пізнати творчість митця можна, мабуть, тільки в Національній бібліотеці України імені В.І.Вернадсь-

У відкритому листі «Де взяти твори В.Сосюри» (6.1.98) до редакції газети «Літературна Україна» доц. Слов'янського педагогічного інституту, лауреат обласної літературної премії ім.В.Сосюри В.Романько запитує (і це особливо парадоксально), де можна дізнатися, що вийшло нового про поета, чи перевидаються його твори, яким чином студенти вузу можуть ознайомитися на

кого. До 100-річчя від дня народження В.Сосюри культурно-просвітницький центр бібліотеки підготував ґрунтовну книжкову виставку, де були представлені й раритетні видання (поєми «Мазепа», «Перстень» та ін.).

Наш кор.